

POZDRAV OD DUCHOVNÍHO SPRÁVCE FARNOSTI

Draží Boží přátelé, bratři a sestry v Kristu,

píšu vám za zvláštních okolností – v době „koronavirové“ - kdy se bez roušky na ústech nepohneme z domu ani na krok (a ani nesmíme). My křesťané víme, že krom takovéto roušky, máme také tu křestní roušku, kterou jsme dostali jako symbol těsně po křtu samotném. Je to většinou kus krásné bílé látky (roucho), která nám má připomínat ten nádherný a důležitý moment v našem životě, kdy jsme byli odevzdáni do Boží náruče a všichni kolem nás byli vyzváni, aby nám pomáhali naši duši udržovat právě v takovéto čistotě a kráse!

Mnozí se mě v tomto zvláštním a komplikovaném období zeptali: „Co máme dělat?“, „Co bude dál?“, „Jak to mám řešit – to je strašné, ...!“ ...atp. Ano, vnímat můžeme toto období různě, ...hrozně, ...Ale já myslím, že bychom ho měli vnímat jako velkou PŘÍLEŽITOST! Situaci vnímám jako velmi důležité zastavení se lidí na celém světě – rozlítaných, rozcestovaných, vystresovaných z toho, co všechno se „musí“ stihnout, ... aby veškerá tato aktivita se začala přenášet do našeho nitra. Je tu velká příležitost udělat spoustu věcí, které jsme tzv. nestíhali – včetně pořádku a to nejen v domácnosti, ale právě hlavně v našem nitru! A tak máme PŘÍLEŽITOST, aby to, co bylo možná celé roky upozadováno, ale bylo tím nejdůležitějším, dostalo nyní přednost před tím méně důležitým, co jsme léta preferovali. Jinými slovy abychom přehodnotili žebříček priorit a hodnot s ohledem na náš dočasný pobyt na této zemi a naopak vzhledem k životu věčnému.

Píši vám tyto řádky v den, kdy si církev připomíná svatého Josefa – člověka, který naslouchal neustále Boží vůli, ochotně ji přijímal a uskutečňoval i na úkor svých plánů a tužeb a vždy to přineslo velké ovoce a radost ze správného rozhodnutí. Právem je za to nazýván SPRAVEDLIVÝM, neboť tak dával Bohu, sobě i druhým to, co měl.

Závěrem tohoto mého povzbuzení bych vás chtěl tedy vyzvat, abyste doma pohledali, nebo si znovuvytvořili tuto důležitou memotechnickou pomůcku – symbol (křestní roušku) a dali si ji někam do blízkosti své postele, abyste hned zrána si připomněli (nasadili) tu důležitou skutečnost svého bytí v Boží náruči, ...a také bez ní nevycházejte ven! Můžeme tak být pro druhé nositeli Boha a nástrojem v jeho ruce, tak, jako například svatý Josef.

Takovéto pozitivní a účinné úsilí vám v této době „PŘÍLEŽITOSTI“ a po dobu Velikonoc z celého srdce vyprošuji a k tomu žehnám

+P.Marek F. Glac, farář